Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

multo et maior videtur et cercior. Quo Aristoteles
tramus et verius nos reprehendit qui has effusio
nes pecuniarum admiramur que fiunt ad multitudi
nis delinendam. At hii qui ab hostibus obsidentur si emi
aque septa vinea vinea coercentur. Hoc primo incredi
bile a nobis videri omnes qui mirari. Sed ad attendere
veniam vectigalia dari in his immanibus miraculis
infinite qui sumptibus nichil nos magnopere mirari
ei precium nec vectigalia subveniatur nec divitias
augeatur. Opa qui illa delinitio multitudinis ad bre
ve exiguumque tempus pmaneat. eaque a levissime q
qui in quo tamen ipso vna ad spectate memoria quoque
moriatur voluptas. Bene enim collicitur hec pue
ris mulieribus et huius nec huiusmodi similis liberis esse
oriata. Etiam vero honii et ea que fiunt iudicio
certo ponderanti probari posse nullo modo. Quinqui
intelligo in vrbe Ciuitate inuetera esse iam bonis tem
poribus ut splendor edilitatis ab optimis viris postule
tur. Itaque ut publius Crassus tum coniunctim dives
tum copiis fiuctus est edilitio magnifice munere. Et
paulo post lucius Crassus tum omni honii moderatis
simo quidto Mutio magnificentissima edilitate fuit
tus est. Deinde Celius claudius publii filius multi
post lucilli hortensius sillanus. Omnes antep lon
tulus me Consule inter superiores. Hunc est stauro
mitatis. Magnificentissima vero vrbi pompei mu
nera secundo consulatu. In quibus omnibus quid mi
chi placeat vides. Mirandum tamen est suspicio ana